

Spelenderwijs

Zoals toegezegd, nog een korte opmerking naar aanleiding van het grotendeels in de vorige aflevering behandelde thema: 'de rechten van dummy'. Wie die tekst heeft gelezen, zal onderstaande toevoeging kunnen begrijpen.

Het komt voor dat een dummy tijdens het spelen de arbiter vraagt om aan tafel te komen in verband met een mogelijke overtreding van een van de tegenstanders. De eerste vraag die de arbiter zal stellen is *wie* die (vermoede) onregelmatigheid het eerst opmerkte. Als dat de dummy zelf is, zal de arbiter hem zeggen dat hij in strijd met de spelregels handelde, dat hij alleen er melding van mag maken na afloop van het spel. Wat dummy deed is zodoende op zichzelf een overtreding.

Tijdens het spelen mag de dummy dus *niet* de aandacht vestigen op een overtreding. In de vorige aflevering lasen we niettemin, dat het dummy's goed recht is de leider te vragen of deze, na het niet-bekennen in een lopende slag, al dan niet verzaakte. Dat wordt de dummy dus wél toegestaan. Het lijkt enigszins in strijd met hetgeen hierboven is beweerd. Als de leider namelijk bevestigend antwoordt, wees dummy eigenlijk op een overtreding (iemand verzaakte). Toch heeft hij dat recht, net als trouwens de overige spelers aan tafel.. De dummy is echter niet verplicht de WL na afloop te wijzen op een overtreding (verzaking) van zijn partner, mocht de tegenpartij die niet hebben opgemerkt. Zo zijn de regels. Het stilzwijgen moet dus niet worden uitgelegd als onsportief. Moeten ze maar opletten....
Genoeg hierover.

De STOP-kaart

Het rode stopkaartje in de biedbox heeft speciale betekenis. Het gebruik ervan is ondubbelzinnig vastgelegd:

Voordat een speler een **sprongbieding** doet, dient deze de stopkaart voor zich op tafel te leggen. Nadat de bieding is gedaan en de speler geconstateerd heeft dat de anderen aan tafel de stopkaart hebben opgemerkt, kan de kaart weer terug in de box.

Mijn ervaring is dat nogal wat spelers niet (goed) weten wat hiervan de bedoeling is. Er zijn er die menen dat de gebruiker slechts de overige spelers aan tafel erop wil attenderen dat hij een sprongbieding deed: "Kijk mij eens"! Als dat zo zou zijn, kan men zich afvragen waarom dat gebruik is ingevoerd. De overige spelers kunnen immers met eigen ogen waarnemen dat dit het geval is. Bovendien, wat is dan de functie van het woordje 'STOP' op de kaart?

Nee, de werkelijke betekenis is een geheel andere. Het woord 'STOP' is in het bijzonder bestemd voor de speler links van degene die de stopkaart hanteert. De 'STOP' gebiedt die speler ca tien seconden te wachten, alvorens zijn bieding kenbaar te maken. Tijdens die wachtperiode staat het die speler overigens vrij te denken wat hij wil. Of hij nu peinst over de bieding die hij aanstonds gaat doen, of denkt aan de beslommeringen op zijn werk, of aan de komende vakantie, pas ongeveer 10 seconden nadat het stopkaartje werd neergelegd, mag hij weer een biedkaartje op tafel leggen. Niet eerder. Overigens geldt eveneens dat, wanneer de sprongbieder verzuimde de stopkaart te hanteren, zijn linker buurman toch die 10 seconden pauze in acht dient te nemen. Waarom is dat zo geregeld?

Stel dat het stopkaartje géén deel zou uitmaken van het bridgespel.

W	N	O	Z	West:	Nadat de kaarten waren opgeraapt was west van
-	-	-	2♠	♠V6	plan met deze hand met 1♣ te openen, maar
??				♥HB6	zuid was gever en opende de bieding met
				♦V42	2♠! Desgevraagd was de uitleg: zwak,
				♣HB975	zeskaart schoppen.

Hier had west niet op gerekend. Het sprongbod van zuid stelde hem voor een probleem. Na een 'pas' van zuid had hij met 1♣ willen openen. Zuid gooide met zijn preëmtieve sprongbieding roet in het eten. Hij moest opnieuw nadenken. Want, was zijn hand wel sterk genoeg om op 3-niveau zijn vijfkaart klaver te bieden? Het klaverbezit was niet bepaald solide (gatenkaas), de ♠V was voorspelbaar niets meer waard, hij telde maar 12 punten. Zou het niet te gevaarlijk zijn zich op 3-niveau te begeven?

Wat nu? Zal hij passen of toch maar 3♣ bieden? Na een denkpauze van ongeveer 10 seconden besloot west toch maar te passen, al was het met tegenzin. Maar wat gebeurde er?

oost:	Na de 'pas' van noord strekte oost zijn rug. De 10 punten die hij bezat waren in theorie te gering om op 3-niveau nog iets te doen, maar nu noord paste en partner west, gezien de tijd die hij nam om na te denken, enige kracht toonde, durfde hij een informatiedoublet aan. Hierop bood west 3♣, een prachtig eindcontract voor OW....
♠72	
♥VT92	
♦A986	
♣A64	

W	N	O	Z
-	-	-	2♠
pas	pas	??	

Maar met deze zwakkere hand: ♠VB♥HB6♦V432♣BT975 had west na de 2♠ opening vlot gepast. Dan zou oost, na de 'pas' van noord, er niet aan hebben gedacht om een informatiedoublet te geven!

Het dilemma zal duidelijk zijn: bij het eerste voorbeeld maakte oost uit het betrekkelijk lange denken van west (dat overigens mag) op, dat west punten moest hebben (misschien wel openingskracht), maar dat hij na

de preëmt van zuid het juiste bod niet kon vinden. Dus maakte oost vrijwel zeker gebruik van de denkpauze van partner west! En zó kwam (ongeoortloofde) informatie tot hem. Dat is beslist niet toegestaan.

Om dit voor te zijn is de stopregeling ingevoerd. Na het tonen van dat rode kaartje door zuid wordt de westspeler door de 'stopregel' opgedragen ca 10 seconden te wachten, alvorens een bieding te doen. Als west ná die periode past, dan weet oost niet of west nadacht over een bod, dan wel over iets geheel anders. Als oost *nu* een doublet geeft, heeft hij geen idee wat de kracht van partners hand is en doet hij dit op eigen kracht. Van ongeoorloofde informatie is dan geen sprake. Dat zou wel het geval zijn als west significant langer dan 10 seconden zou hebben gezweven.....

Let wel, de west in ons voorbeeld mag beslist tijd nemen om na te denken (het bridgespel behoort tot de denksporten), maar zijn partner mag bij de overweging om iets anders te doen dan te passen, van een te lange denkpauze (significant langer dan 10 seconden) geen gebruik maken. Als dat wél gebeurt, mag de arbiter aan tafel worden geroepen voor advies. Deze zal aan de hand van de kaarten van oost beslissen of een bod niettemin te rechtvaardigen valt.

Er zijn spelers die de voorgeschreven 10 seconden consequent negeren en vervolgens onverschillig reageren of lacherig doen als je hun (vriendelijk) wijst op deze ommissie. Het eerbiedigen en toepassen van de stop-regel is een serieuze zaak.

Dit overkwam mij eens:

W	N	O	Z
1♠	...3♣	4♠	pas
pas	5♣		

Na het bod [stop]4♠ bod door oost wachtte ik (zuid) volgens de regels ca 10 seconden (een-en-twintig, twee-en-twintig, drie-en-twintig etc.) en paste, maar mijn partner bood nog 5♣! Hierop werd vol verontwaardiging de arbiter geroepen: noord zou gebruik hebben gemaakt van mijn 'denkpauze' (van 10 sec) en daardoor 5♣ hebben geboden! Wij kregen gelijk.

Zo zie je maar, als men de regels niet kent, kunnen er gekke (soms onverkwikkelijke) dingen aan tafel gebeuren.... Volgende keer weer een ander thema.